

N. ΣΟΥΡ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὁδὸς Προαστείου, ἀρ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματεσίου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρόλου Μερουβέλ: Οἱ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ, δραματικώτατον μυθιστόρημα, μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις Κ. — Φ. Γκουεράτση: Ἡ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΕΝΕΒΕΝΤΟΥ, ἱστορικὸν μυθιστόρημα, μετάφρασις Π. Παῦ — Γεωργίου Ὁρέ: Ἡ ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΡΑ, μετάφρασις Ι. Π. Γεωργαντοπούλου.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήγοντος τὴν 31^{ην} τρέχοντος τοῦ 5' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ζ' ἔτος, ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς κκ. Συνδρομητάς, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔλκεν ἤδη τὴν 30^{ην} παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΖΟΥΑΝΝΑ ΤΡΕΔΑΝ

[Συνέχεια]

Ὦντως μετὰ ἐν λεπτὸν ὁ δικαστικὸς κλητὴρ εἰσῆλθεν ἐν τῷ μαγειρείῳ.

Ἦτο ἡ ὀγδόη ὥρα.

Ὁ κύρ Λεσγιδὸς παρετήρησε περιέργως περὶ αὐτόν.

Οἱ πελάται ἄφθονοι εὕρισκοντο ἐκεῖ.

Ἀλλ' ἀναμφιβόλως δὲν εἶδε τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἐζήτει, διότι ἔνευσε τῇ Νιότ, ἥτις ἐπλησίασεν, ἐλπίζουσα νὰ λάβῃ δῶρόν τι παρὰ τοῦ κλητῆρος, ὅστις, ὡς ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης, καὶ ἄλλοτε εἶχεν ἀνταμείψει αὐτήν.

— Ὁ Μισὸ δὲν εἶν' ἐδῶ ; ἠρώτησεν.

— Ὅχι, κύριε Λεσγιδού.

— Ποῶς θὰ γευματίσῃ εἰς τὴν αἵθουσαν ;

— Ὁ κύριος Κλαύδιος καὶ οἱ συγγενεῖς του.

— Ὁ Κλαύδιος Κερανδάλ ;

— Μάλιστα, κύριε Λεσγιδού.

— Καὶ ἡ μήτηρ του ;

— Μάλιστα, κύριε Λεσγιδού, καὶ οἱ ἄλλοι. Τοὺς περιμένωμεν.

— Καλῶς.

Τὸ πᾶν ἔβαινε κατ' εὐχὴν.

— Θὰ θέσῃς τὸ πινακίόν μου καὶ τὸ τοῦ Μισὸ εἰς μίαν γωνίαν. Τὸν περιμένω νὰ ἔλθῃ. Θὰ μᾶς δώσῃς νὰ φάγωμεν συγχρόνως μὲ τοὺς Κερανδάλ. Ἐννοεῖς ;

— Μάλιστα, κύριε Λεσγιδού.

— Φύλαξέ μου τὴν θέσιν καὶ θὰ σοὶ δώσω δέκα σολδία.

— ὦ ! κύριε Λεσγιδού !

— Εἶναι πολὺ, τὸ εἰξεύρω. Θέλω ὅμως νὰ μὲ βοηθήσῃς.

Καὶ ἐθώπευσεν αὐτῆς τὴν παρεϊάν.

— Πήγαίνε, εἶπεν αὐτῇ, καὶ μὴ λησμονήσῃς.

— Ὅχι, κύριε Λεσγιδού.

Ἐκάλεσεν αὐτὴν ἐκ νέου.

— Ἐλθσόνῃσα. Καὶ ἡ κόρη ἐκείνη ; Ὅχι προγευματίσῃ καὶ αὐτή ;

— Ἄ ! κύριε Λεσγιδού Ἄν εἰξεύρατε !...

— Τί ;

— Τῆς ἐσυνέβη δυστύχημα.

— Ἄ ! μπᾶ ! εἶπε ζωηρῶς ὁ κλητὴρ δυσαρεστηθεὶς. Δυστύχημα ; ποῖον ;

— Ἐπῆγε χθὲς νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν πύργον μὲ τὸν κύριον Κλαύδιον...

— Ἐπειτα ;

— Ἐγλύστρυσεν εἰς τὴν σκάλα καὶ ἔπεσε καὶ ἐπληγώθη.

— Βαρέως ;

— Ναί. Εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν της.

— Δὲν θὰ ἐξέλθῃ ;

— Ὅχι, βέβαια.

Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἔξεσε τὴν κεφαλὴν ἀνησυχῶς.

Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἐτάρασσε τὰ σχέδιά του.

Βεβαίως ὁ διάβολος ἐπροστάτευε τοὺς Κερανδάλ.

Ὁ Λεσγιδὸς ἐσκέπτετο νὰ εὕρῃ διέξοδον.

— Δυστυχὴς κόρη ! εἶπε μετὰ συμπαθείας. Ἀλλ' ἄκουσε, Νιότ.

— Λέγετε, κύριε Λεσγιδού.

Πλὴν ὁ κλητὴρ μετέβαλε σκοπόν.

— Κατὰ πρῶτον, εἶπεν, ἄς υπάγωμεν εἰς τὸ ἄλλο μέρος. Θὰ ἐτοιμάσῃς τὸ τραπέζι, ἐνῶ θὰ σοὶ ὁμιλῶ.

Αἱ ὑπηρετοῦσαι γυναῖκες ἡσυχολοῦντο δραστηρίως εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, ἡ δὲ κυρὰ Ζακού οὐδαμῶς παρετήρησε τὴν ἀπουσίαν τῆς Νιότ.

— Μικρά μου Νιότ, εἶπεν ὁ Λεσγιδού, ἔχω τὴν ἀνάγκην σου. Εἶμαι γενναῖος ὅταν πρέπει. Ἀγαπᾷς αὐτὴν τὴν κόρην ;

— Πολύ, κύριε Λεσγιδού. Εἶναι τόσο καλὴ.

— Κάμε λοιπὸν ὅ,τι σοὶ θέλω. Θέλω νὰ τῆς φανῶ χρήσιμος. Δὲν θὰ σοὶ δώσω δέκα σολδία, ἀλλ' ἐν δίφραγκον, ἂν ἐκτελέσῃς ἀκριβῶς τὰς ἐντολάς μου.

— Τί θέλετε νὰ κάμω ; ἠρώτησεν ἡ Νιότ.

— Μικρὸν πρᾶγμα. Πήγαίνε νὰ εὕρῃς τὴν δεσποινίδα Ζουάννην καὶ παρακάλεσέ την νὰ μὲ δεχθῇ ἐν λεπτὸν ἀμέσως διὰ σπουδαίαν ὑπόθεσιν.

Ἡ Νιότ ἐξεκίνησεν ἤδη, ἐπανῆλθε δὲ μετὰ δέκα λεπτά.

— Ἀκολουθήσετέ με, εἶπε τῷ Λεσγιδού.

Ἡ Ζουάννη ἦν ἐξηπλωμένη ἐπὶ τῆς κλίνης του ἐν εὐρεῖ δωματίῳ φωτιζομένῳ ὑπὸ δύο ὑψηλῶν παραθύρων.

Τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο οὐδὲν ἔφερε κόσμημα. Ἐπὶ τῆς ἐστίας ὑπῆρχεν εἰκὼν τῆς Ἀγίας Ἀννης, δύο δὲ ἔδραι ἀχύρινοι καὶ κοινὰ παραπετάσματα, ἦσαν τὰ μόνα ἐκεῖ σκευή.

Παρ' ὅλην ἐν τούτοις τὴν ἀπλότητι ἐκείνην ἡ τοῦ δωματίου ἀποψὶς ἦν χαρίεσσα.

Ζωηρὸν πῦρ ἔκαεν ἐν τῇ λυθίνῃ θερμάστρᾳ ἐπὶ τινος ἔδρας ὑπῆρχεν ἡ μεταξίνη μέλαινα ἐσθῆς τῆς Ζουάννης, ἀπὸ δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ τοίχου ἡλὼν ἀνήρητο τὸ ἐκνωφόριον καὶ ὁ πῖλος αὐτῆς.

Ὅτε εἶδε τὸν δικαστικὸν κλητῆρα, ἀν-